

Det sanne eventyret om – når kroppen går til angrep på seg selv

I bygda var det kommet en ung tjenestemann og en ung kommunelege. Det var en ung mann og en ung dame. Spennende syntes de gamle. Spennende syntes den unge lege-frøknen.

I kaffeselskap en søndagskveld ble mannens røde øye gjort til tema. Lege-frøknen var ikke sen om å tilby sine lege-kunster. Litt Kloramfenikol ville nok hjelpe på øyet. « – om du blir med på kontoret så kan du få medisin med den gang». Han ble med, ble undersøkt og fikk sin forklaring. Det kunne være bakterier som hadde slått seg til i øyet, og de knekkes med antibiotika. Det var veldig spennende å bli undersøkt for vondt i et øye, syntes han... Han fikk dråper og gikk igjen.

Noen dager gikk og øyet ble ikke hvitere. Samvittighetsfull var den gode, unge mannen så han dryppet helt etter oppskriften, men det hjalp ikke. Han ringte til den unge legen som hadde forsøkt å hjelpe ham. « – hvis du kommer bort til kontoret så kan du bli undersøkt med en gang». Han kom, ble undersøkt og fikk sin forklaring. Det kunne være en slags betennelse uten bakterier, regnbuehinnebetennelse. Da går kroppen til angrep på seg selv. Det var litt for spennende med slike skumle antagelser om kroppen, syntes han... Han fikk en henvisning til øyenlege og gikk igjen.

Noen dager gikk og øyet ble ikke hvitere. Samvittighetsfullt dro den gode mannen til øyenlegen. «Hvis du vil, så kan du bli sett på med en gang.» Han gikk inn, ble undersøkt og fikk sin forklaring. Det kunne være en virusbetennelse på øyet. Det kan man behandle med å dryppe et virus-middel på det. Hvis det ikke er virus kan den behandlingen skade øyet. «Her har du resepten», sa legen Det var mer enn spennende med virus-behandlingen, syntes mannen... Han fikk resepten, men denne gangen gikk ikke den unge mannen med en gang. Han tenkte seg godt om først. «Så det er ikke slik at kroppen går til angrep på seg selv?», måtte han vite.

Legen tenkte lenge. «Hmm. Jeg må undersøke en gang til», var svaret. «Oi!» sa legen, «uff», tenkte mannen. «Oi!!», sa legen, «uff og huff», tenkte mannen. «Oii!!!» sa legen, «huff, huff, huff» tenkte mannen.

Slik kom det til at mannen ikke fikk behandling mot virus på øyet, men fikk riktig behandling for den type betennelse der kroppen går til angrep på seg selv. Det var en skummel diagnose, syntes mannen, men han visste at sannheten varer lengst og den må man bare se rett inn i hvitøyet.

Hvordan det gikk med lege-frøknen og den gode unge mannen, se det er en annen historie...

– et seriøst fagblad
UTPOSTEN med
humoristiske tilbøyeligheter